

Ἰανουάριος 2015
ἔτος 41ο
ἀρ. φύλ. 676

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Κοπή Βασιλόπιττας

Κυριακή 11 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 11:00 π.μ.
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια
Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:
• Εὐλογία καὶ κοπή τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιττας.
• Ἄσματα καὶ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ἀπὸ τὴν χορωδία Ἐπάλξεις.
• Ὀμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσοῦπρα μὲ θέμα:
«Οἱ Χριστιανοὶ μπροστὰ στὰ χρονίζοντα προβλήματα τοῦ τόπου».

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Σάββατο 31 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια
Ὁμιλήτρια ἢ ἐκπαιδευτικὸς
κ. Σοφία Μπερκη

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμοιοῦς γίνονται:

Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ χοροὶ, ὥρα 7:30 μ.μ. μουσικὴ πρόβα καὶ πρόγραμμα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπίκαιρη ὁμιλία.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἶθουσά των, Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἀγ. Σπυριδῶνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερά Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ἀφέλειά των.

Κυκλοφορεῖ καλαίσθητο ἡμερολόγιο 2015, ἐκδ. «Ἐπάλξεις» Αἰγάλεω.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη,
Ἱατρός-Θεολόγος, τηλ. 210 59 82 573.

Δὲν εἶσαι οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ μόνος

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Ὁ σημερινὸς νέος, πού βγαίνει μὲ τὶς φρέσκιες δυνάμεις γεμάτος ὀρμη στὴ ζωὴ, γιὰ νὰ τὴ δοκιμάσει καὶ νὰ τὴν «κατακτήσει», καλὸ εἶναι νὰ ξέρει (καὶ νὰ αἰσθάνεται) ὅτι δὲν εἶναι ὁ μόνος οὔτε ὁ πρῶτος στὴ μακραίωνη ἱστορία τοῦ κόσμου πού βλέπει ἔτσι τὴν ζωὴ καὶ μ'αὐτὰ τὰ αἰσθήματα.

Ἔτσι ἀρχισε ἡ ζωὴ ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου καὶ μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἱστορίας τοῦ κάθε ἔθνους παίχτηκαν οἱ

συνέχεια στή σελ. 2

Ἔτος ἐκλογῶν τὸ 2015

Μὲ τὴν εἰσοδό μας στὸ νέο ἔτος, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, δεχθῆτε, παρακαλοῦμε, τὶς θερμὲς μας εὐχὲς γιὰ ἓνα εὐλογημένο, εἰρηνικὸ καὶ δημιουργικὸ 2015. Γιὰ νὰ τελεσφορήσουν ὅμως οἱ εὐχὲς μας, πρέπει ὅλοι νὰ ἐργαστοῦμε καὶ νὰ συνεργαστοῦμε στὴν κατεύθυνση αὐτῆ.

Ἰδιαίτερη προσοχὴ πρέπει νὰ ἔχωμε ὡς πρὸς τὸ τί καὶ τὸ ποιὸς νὰ ἐκλέξωμε καὶ δὲν ἐννοοῦμε μόνο τὴν περίπτωση τῶν πολιτικῶν ἐκλογῶν ἀλλὰ ἀναφερόμαστε γενικῶς σὲ κάθε ἐκλογὴ καὶ ἐπιλογή, διότι πολλὲς φορὲς ἡ ζωὴ μας, ἡ τιμὴ μας καὶ ἡ πρόδοός μας ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς σωστῆς ἢ τῆς λανθασμένης ἐπιλογῆς μας. Ἄλλωστε, καθημερινῶς εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ ἐπιλέξωμε τὸ πιὸ χρήσιμο γιὰ ἐμᾶς ἀνάμεσα ἀπὸ πολλὰ πράγματα ἢ ἀνάμεσα ἀπὸ πολλὰ ζητήματα.

Γιὰ νὰ εἶναι λοιπὸν ἡ ἐκλογὴ μας σωστὴ καὶ ὠφέλιμη, πρέπει νὰ τηρηθοῦν ὀρισμένες προϋποθέσεις. Πρῶτα ἀπ' ὅλα, συγκεντρώνουμε, συλλέγουμε, δηλαδή, ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ἢ πρόσωπα ἢ θέματα

πού μᾶς ἐνδιαφέρουν. Μετὰ τὰ καταλέγομε, δηλαδή φτιάχνουμε ἓναν κατάλογο ὅλων αὐτῶν μὲ τὰ ιδιαίτερα χαρακτηριστικὰ των. Ὑστερα τὰ διαλέγομε, κάνουμε, δηλαδή, διαλογὴ σύμφωνα μὲ τὸ χρῶμα των, τὸ μέγεθός των καὶ τὴν ἐπιμέρους ἀξία των. Ἐν συνεχείᾳ, ἐπιλέγομε αὐτὰ πού ἐξυπηρετοῦν καλύτερα τὸν σκοπὸ, γιὰ τὸν ὁποῖο τὰ χρειαζόμαστε. Ἀφοῦ, λοιπὸν, ἐπιλέξωμε τὰ καλύτερα, τότε βγάζωμε ἀπ' ὅλα αὐτὰ, δηλαδή ἐκλέγομε ἀπὸ τὰ καλύτερα, τὸ καλύτερο.

Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία ἔχει νὰ κάνει μὲ τὸν λόγο, δηλαδή μὲ τὴν λογικὴ, μὲ τὴν κρίση, μὲ τὴν ἀξιολόγηση. Γιὰ νὰ εἶναι, λοιπὸν, ἡ κρίση μας σωστὴ καὶ νὰ ἐκλέγωμε κάθε φορὰ τὸ καλύτερο καὶ τὸ προσφορῶτερο γιὰ ἐμᾶς, πρέπει ὁ νοῦς μας νὰ μὲν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ πάθη, συμπάθειες, ἀντιπάθειες, προκαταλήψεις, φαντασίες καὶ πλασματικὲς καταστάσεις. Δὲν ἀγοράζωμε σάπια τροφίμα, ἔστω καὶ ἂν ἔχουν φανταχτερὴ ἐπιφάνεια, οὔτε διαλέγομε γιὰ φίλο μας ἢ σύντροφό μας πρόσω-

συνέχεια στή σελ. 2

Εὐχὲς - Πρόσκληση

Θερμὲς καὶ ἐγκάρδιες εὐχὲς ἀπευθύνωμε πρὸς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους γιὰ τὴν πολιτιστικὴν, κοινωνικὴν καὶ οικονομικὴν πρόοδο καὶ σωτηρίαν τῆς χώρας καὶ τοὺς καλοῦμε σὲ πλήρη συνεργασία καὶ ἐνότητα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς δεινῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποία ἔχει περιέλθει ἡ χώρα μας ἐξ αἰτίας τῆς ἀνευθυνότητος τῶν πολιτικῶν μας καὶ τῆς ἐπιπολαιότητος ἡμῶν τῶν πολιτῶν.

Εἶναι παρήγορο ὅτι, ὅπως τότε τὸ ἐξουσιαστικὸ πολιτικὸ καὶ θρησκευτικὸ κατεστημένο δὲν κατάρθωσε νὰ ἀνακόψῃ τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ δράση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἔτσι καὶ τώρα, ἂν ἀγωνιστοῦμε μὲ πίστη καὶ ἀλληλοβοήθεια, θὰ κατορθώσωμε καὶ τὰ σχέδια τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ κερδοσκόπων νὰ ἀνατρέψωμε καὶ στὴν οικονομικὴ ἀνάκαμψη καὶ κοινωνικὴ πρόοδο νὰ συμβάλλωμε.

Τώρα, μάλιστα, πού ξένα καὶ ντόπια συμφέροντα ἐπι-

χειροῦν νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν τὴν ἄνομη βουλιμία των κάθε εἴδους συνεργασία ὅλων τῶν δημοκρατικῶν καὶ κοινωνικῶν φορέων, κινήσεων καὶ προσώπων εἶναι ἀπαραίτητη, ἂν δὲν θέλωμε νὰ θρηνησωμε καὶ ἄλλες συμφορές.

Σὰς καλοῦμε, λοιπὸν, σὲ ἀμεση ἐπικοινωνία γιὰ ἐπίτευξη κάποιας ποθητῆς καὶ ἐφικτῆς συνεργασίας, φτάνει νὰ ἐγκαταλείψωμε ὅλοι κάθε ξενόφερτη ἰδεολογία καὶ κάθε παλαιοκομματικὸ ἐγκλωβισμό καὶ νὰ βασίσωμε κάθε ἐνέργειά μας πάνω σὲ ἑλληνορθόδοξες κοινωνικὲς καὶ μάλιστα κοινοτικὲς ἀρχὲς καὶ πρακτικὲς.

Εὐχόμενοι καὶ πάλι Εἰρηνικὸ τὸ 2015 ἀναμένομε τὴν ἀνταπόκρισή σας καὶ διατελοῦμε μὲ πνεῦμα συνεργασίας.

Γιὰ τὴν Ε.Χ.Ε.
Βασίλειος Τσοῦπρα
Μαγδαληνὴ Κόκορη.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες γιὰ τὸν πλοῦτο

Ὁμιλία Μεγάλου Βασιλείου
«Πρὸς πλουτύντας» (ἀποσπάσματα)

...Ὀἶδα πολλοὺς νηστεύοντας, προσευχομένους, στεναζόντας, πᾶσαν τὴν ἀδάπανον εὐλάβειαν ἐνδεικνυμένους, ὀβολὸν δὲ ἓνα μὴ προῖέμενος* τοῖς θλιβομένοις. Τί ὄφελος τούτοις τῆς λοιπῆς ἀρετῆς; Οὐ γὰρ παραδέχεται αὐτοὺς ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν... Τί οὖν λυπῆ; τί καταπενθεῖς τῆ ψυχῆ, ἀκούων; Πώλησόν σου τὰ υπάρχοντα; ... Σὺ δὲ, χρυσὸν μὲν δίδους, καὶ ἵππον κτῶμενος, οὐκ ἀθυμεῖς· φθαγρὰ δὲ προῖέμενος*, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀντιλαμβάνων*, δακρύεις, ἀρνή τὸν αἰτοῦντα, καὶ ἀνανεύεις* τὴν δόσιν, μυρίας προφάσεις ἀναλωμάτων* ἐπινοῶν.

συνέχεια στή σελ. 3

Ἐπίκαιρο τὸ μήνυμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας

«Ὁπου Θεὸς δὲ βούλεται νικᾶται φύσεως τάξις»

...Ἡ εορτὴ των Χριστουγέννων, ἀδελφοί μου, μας θυμίζει τὶς ιδιαίτερες συνθήκες καὶ δυσκολίες μέσα στις οποίες βάδιζε ἀπὸ βρέφος ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀλλά, κυρίως, ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Λόγος ὁ Ὁποῖος «ἐσαρκώθη... καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». Κι εμεῖς συχνὰ ἀντιμετωπίζουμε ἀνυπερβλητὲς ἀντιξοότητες. Ἀς μὴν τα χάνωμε. Ἡ πίστις στον Χριστὸ χαρίζει τὴν πεποίθηση ὅτι δὲν εἴμαστε μόνοι σε ἓναν κόσμον σκληρό. Ὁ ἔνσαρκος Λόγος τοῦ Θεοῦ παραμένει ἀδιάκοπα μαζί μας. Αὐτὸς δίνει νόημα, φῶς καὶ δύναμη σε κάθε φάση τῆς ζωῆς μας. Αὐτὸς ἀνοίγει περάσματα σε δύσβατους τόπους Προσφέρει τὴ δυνατότητα υπερβάσεως τοῦ ἀνθρώπινου ἀδυνατοῦ. Με τὴ βεβαιότητα ὅτι «τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν» (Λουκ. 18:27), ἀς εορτάσωμε, ἀντλώντας ἐμπνευση, ἀντοχὴ καὶ ἐλπίδα στις μικρὲς ἢ μεγάλες δοκιμασίες, στα προσωπικὰ καὶ κοινωνικὰ μας προβλήματα.

Πηγή: www.amen.gr

Έτος έκλογων τὸ 2015

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

πο, τὸ ὁποῖο εἶναι μὲν φανταχτερό, φτιασιδωμένο καὶ ἔλκυστικό ἀλλὰ πὺ μῆσα του ἔχει φίδια πολυκέφαλα, πάθη ἀγριεμένα καὶ γλώσσα κοκκαλοτσακίστρα.

Ακριβῶς αὐτὸ τὸ λάθος κάνουν ὅλοι οἱ νέοι μας στὴν ἐπιλογή τοῦ συντρόφου των, ἐπηρεάζονται, δηλαδή, ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸν χαρακτήρα, γι' αὐτὸ καὶ ἔχομε περίπου τοὺς ἐξήντα καὶ περισσότερους στοὺς ἑκατὸ διαλυμένους ἢ προβληματικούς γάμους μὲ τραγικὰ ἀποτελέσματα ἰδιαίτερος γιὰ τὰ παιδιά. Τὰ ἴδια λάθη κάνομε καὶ στὴν ἐκλογή τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ στὴν ἐκλογή τῶν φίλων καὶ στὴν ἐκλογή τῆς ἐνδυμασίας, τροφῆς, ψυχγωγίας καὶ τῶν ἄλλων.

Ἐκεῖ, ὅμως, πὺ ἰδιαίτερος ἐμεῖς οἱ νεοῦλληνες κάνομε τραγικὸ σφάλμα εἶναι στὶς δημοτικὲς ἢ βουλευτικὲς ἐκλογές. Σ' αὐτὲς δὲν ἐφαρμόζομε τὴν διαδικασία τῆς συλλογῆς τῶν στοιχείων, τῆς διαλογῆς τῶν ἰδιαίτερων χαρακτηριστικῶν των, τῆς ἐπιλογῆς τῶν καλύτερων καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καλύτερου ἀπὸ τοὺς καλύτερους οὔτε ἔχομε ὡς κριτήριον τὴν τιμιότητα, τίς γνώσεις, τὴν πείρα, τὴν ἀξιοσύνη ἀλλὰ τὰ γλυκόλογα, τίς πλάνες ὑποσχέσεις, τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση, τὰ σμιχτὰ φρύδια, τὴν γοητεία, τὸν ἀδίσταχτο χαρακτήρα καὶ τὴν σεξουαλικὴ ἀνωμαλία.

Ἀφοῦ, λοιπόν, ἐπιλέξομε τοὺς κατὰ φαντασίαν καλύτερους –στὴν πραγματικὴ τὸς χειρότερους–, παραπονοῖομαστε μετὰ καὶ γκρινιαζόμε, γιατί δὲν ἐκπληρώνουν τίς ὑποσχέσεις των καὶ δὲν ἐφαρμόζουν τὰ φανταχτερά των προγράμματα. Ἐδῶ κορυφώνεται ὁ νεοελλαδίτικος παραλογισμός. Ὅσο παράλογο εἶναι νὰ περιμένωμε ἀπὸ σωματέμπορους νὰ σεβαστοῦν τὰ κορίτσια μας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους ναρκωτικῶν νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιά μας, ἄλλο τόσο πρέπει νὰ περιμένωμε ἀπὸ λαοπλάνους καὶ ἀσυνείδητους πολιτικούς νὰ ἐκπληρώσουν τίς ὑποσχέσεις των καὶ νὰ ὠφελήσουν τὸν τόπο.

Γνωστὲς, ἄλλωστε, εἶναι οἱ φράσεις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς τελευταίας τριακονταετίας, πὺ ἄλλα ἔλεγαν καὶ ἄλλα ἔπρατταν καὶ μάλιστα τὰ ἀντίθετα ἔπρατταν: «Ἐξω οἱ βάσεις» – «Μῆσα οἱ βάσεις», «Προστασία τῶν συνεταιρισμῶν» – «Διάλυση τῶν συνεταιρισμῶν», «Ζάππειο 1, 2 καὶ 3 κατὰ μνημονίου» – «Στήριξη μέχρι τέλος τῆς μνημονιακῆς πολιτικῆς» κ.λπ. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα ἰσχυρίζονται ὅτι παλεύουν γιὰ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα χωρὶς, ὅμως, νὰ σέβωνται τίς παραδόσεις τοῦ λαοῦ καὶ τίς λαϊκὲς εὐαισθησίες.

Καὶ ὅμως οἱ Ἕλληνες ψηφοφόροι, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ψηφίζουν τίς περισσότερες φορές, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὴν πίστη των καὶ τὴν συνείδησή των μασσόνους, μαρξιστὲς, φασίστες, καιροσκόπους καὶ πάσης φύσεως ὑλιστὲς καὶ λαοπλάνους. Βεβαίως, θὰ ἐρωτήση κάποιος: «Ποιὸ κόμμα νὰ ἐκλέξωμε ἢ ποιούς πολιτικούς νὰ ψηφίσωμε, ἀφοῦ ὅλα καὶ ὅλοι τὸ ἴδιο εἶναι;».

Δὲν προτιθέμεθα ἐδῶ νὰ διαψεύσωμε ἢ νὰ ἐπιβεβαιώσωμε τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ὅλοι εἶναι τὸ ἴδιο. Στὸ διάβα τῶν 200 ἐτῶν τοῦ ἐλευθέρου μας βίου ὑπῆρξαν καὶ πολιτικοὶ τίμιοι καὶ ἱκανοὶ ἀλλὰ τὸ ἰσχυρὸ κατεστημένο ἄλλους τοὺς δολοφόνησε, ἄλλους τοὺς ἀποδοκίμασε καὶ ἄλλους τοὺς ἀνάγκασε σὲ μαρασμὸ.

Ἀκόμη ὅμως καὶ ἐὰν πράγματι στὶς ἡμέρες μας ὅλοι εἶναι τὸ ἴδιο, γιατί τόσοι τίμιοι ἄνθρωποι, ἱκανοὶ πολῖτες καὶ ἐμπειροὶ ἐπιστήμονες δὲν σχηματίζουν ἕνα ἐνιαῖο καὶ συνεργατικὸ πολιτικὸ φορῆα, προκειμένου νὰ δώσουν στὸν τόπο αὐτὸ, πὺ ὅλοι στὸ βάθος ποθοῦμε, μιὰ πολιτικὴ σταθερότητα, μιὰ ἀσφάλεια στὴν ζωὴ καὶ στὴν περιουσία μας, μιὰ κοινωνικὴ συνεργασία, μιὰ ἐθνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ γενικὰ μιὰ οικονομικὴ πρόοδο καὶ εὐημερία;

Τί, λέτε, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, εἶστε πρόθυμοι νὰ χρησιμοποιήσωμε τὸ νέο ἔτος καὶ νὰ τὸ μετατρέψωμε ἀπὸ ἔτος ἐπιπόλαιων ἐκλογῶν σὲ ἔτος σοβαρῶν, ὠφέλιμων καὶ χρησίμων ἐπιλογῶν γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας; Βεβαίως, γιὰ νὰ ἐκπληρωθῆ αὐτὸς ὁ πόθος, χρειάζεται δουλειὰ καὶ προσπάθεια πολλή, ξεκινώντας ἀπὸ τὸν σχηματισμὸ τοπικῶν ομάδων ἀλληλοβοήθειας καὶ κοινῆς δράσεως, μὲ σκοπὸ τὴν δημιουργία ἑνὸς ἱκανοῦ καὶ ἀξιοπίστου πανελληνίου κινήματος γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χιλιεποδομένου τόπου μας.

Ἴδωμεν. Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά.

Β. Τσοῦπρας

Χριστιανοί: τὸ αλάτι τῆς γῆς

Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Χρυσόπουλου

Ὅταν ὁ Χριστὸς ἀπευθυνόταν στοὺς μαθητὲς Του καὶ τοὺς διαβεβαίωνε ὅτι εἶναι τὸ αλάτι τῆς γῆς, δὲν τὸ ἔκανε σίγουρα, γιὰ νὰ ἐξυψώσει τὸν ἐγωῖσμό του, ἀλλὰ γιὰ νὰ δώσει τὸ στίγμα τῆς μετέπειτα διαδρομῆς τους, μιᾶς ἱεραποστολικῆς πορείας, ἀντάξιας τῆς προτροπῆς νὰ πορευθοῦν καὶ νὰ διδάξουν ὅλα τὰ ἔθνη, φτάνοντας μέχρι καὶ τὸ μαρτύριο.

Ὁ ἀντίλαλος τῶν λόγων τοῦ Κυρίου μας φτάνει στὶς ἡμέρες μας καὶ σ' αὐτιά μας, ὄχι γιὰ νὰ μας φοβίσει, ἀλλὰ γιὰ νὰ μας διδάξει μῆσα ἀπὸ ἕνα προβληματισμὸ: ἐμεῖς, ἀραγε, τί εἴμαστε; εἴμαστε τὸ αλάτι τῆς γῆς, τῆς κοινωνίας μας, τοῦ περιγύρου μας; Ἀνάλογα μὲ τίς ιδιότητες τοῦ αλατιοῦ ἀς ἀναλογισθοῦμε ἐὰν εἴμαστε καὶ τι.

Τὸ αλάτι τὸ βρίσκουμε σὲ διάφορα μέρη καὶ στα πλεον ἀπρόσιτα. Τὸ πιο σῦνηθες μέρος εἶναι οἱ αλυκές. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Χριστὸς πηγαίνει παντοῦ, γιὰ νὰ μας βρεῖ, νὰ μας αξιοποιήσει καὶ νὰ μας κάνει χρήσιμους, μὲ ἀρετὴ ψυχῆς. Ἀν ἔχομε ἀρετὴ, θὰ ἀντιμετωπίσωμε μὲ ψυχραιμία τὰ ἀσχημα καὶ δὲν θὰ παρυσιοθῶμε ἀπὸ τὰ ευχάριστα.

Ὅταν θὰ βρεθῆ τὸ αλάτι καὶ ἐκεῖ πὺ θὰ βρεθῆ, πρέπει νὰ καθαρισθῆ, γιὰ νὰ εἶναι τελείως χρήσιμο. Ἐτσι καὶ ἐμεῖς. Ὁ Ἰησοῦς μᾶς καθαρίζει ἀπὸ τοὺς κάθε λογῆς ῥύπους μὲ ἀπορρυπαντικὸ μῆσο τὸ τίμιο Αἷμα Του, πὺ ἀρχισε νὰ ρέει στὸν Γολγοθᾶ καὶ ἔκτοτε μεταβάλλει σὲ ἄλλο Γολγοθᾶ τὴν Ἁγία Τράπεζα ἀκόμα καὶ τοῦ πλεον ταπεινοῦ ναῖσκου. Μεσίτρια στὶς προσπάθειές μας, γιὰ νὰ καθαρισθῶμε ψυχοσωματικά θὰ βρούμε τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ ὁποία μὲ τὴν γέννα τῆς ἀναίρεσε τὸν ῥυπό τῆς ἀμαρτίας.

Τὸ φαγητὸ ἀναμφισβήτητα γίνεται νόστιμο μὲ τὸ αλάτι. Τὸ καλύτερο φαγητὸ, ὅταν εἶναι ἀνάλατο, χάνει τὴν ἀξία του, δὲν τὸ πλησιάζουμε. Στὸ περιβάλλον μας, ἀραγε, εἴμαστε «νόστιμοι»; Γινόμαστε νόστιμοι μὲ λόγια καὶ ἔργα. Ἡ συμπεριφορὰ μας πρέπει νὰ εἶναι ἀντάξια τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς μας. Μ' αὐτὴν πρέπει νὰ δικαιώνουμε τὸ πέρασμά μας ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτὸ. Νοστιμιζόμε δε τὴν ζωὴ μας ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μὲ τὴν μυστηριακὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐμπρακτὴ φιλανθρωπία.

Τὸ αλάτι ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ δημιουργεῖ δίψα, αἰσθημα ἐπίπονο κάποιες φορές. Ὅταν μάλιστα γίνε τόσο μεγάλη, τὸ νερὸ εἶναι σωτηρία καὶ ἐναγωνίως

τὸ ψάχνουμε, γιὰ νὰ ξεδιψάσωμε. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ συμβαίνει καὶ στὴν βιοτὴ μας. Νὰ προκαλοῦμε στοὺς ἄλλους τὴν δίψα νὰ βρουν τὸ νερὸ τὸ ζωντανό, ὅπως ἔκανε ἡ Σαμαρείτιδα.

Ἄλλη μιὰ ιδιότητα πὺ ἔχει τὸ αλάτι εἶναι τὸ προλαμβάνει τὴν σαπίλα, ἔχει δηλαδή ἀντισηπτικὲς ιδιότητες. Ὁ Ἰησοῦς ἦρθε στὴν γῆ, σκόρπισε διδαχὴ καὶ θαύματα, ἔπαθε, σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε, γιὰ νὰ σώσει τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν σαπίλα τῆς κακίας καὶ τῆς ἐχθρας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτῶν μὲ τὸν Θεό.

Πολλῶν εἰδῶν, μορφῶν καὶ μεγεθῶν αλατιέρες ὑπάρχουν, τὸ περιεχόμενο ὅμως εἶναι ἕνα: αλάτι. Τίποτα δὲν ἐπηρεάζει τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν νοστιμάδα τοῦ αλατιοῦ. Τὸ ἴδιο καὶ ἐμεῖς. Εἴμαστε ἄνθρωποι διαφορετικοὶ καὶ μοναδικοὶ, ὁ Θεὸς αξιοποιεῖ τὸ τάλαντο τοῦ καθενὸς μας, ἀρκεῖ νὰ δείχνουμε ζήλο πρὸς τὰ σημαντικότερα χαρίσματα, αὐτὰ πὺ ἔχομε ἢ πὺ ἀποκτήσαμε μὲ τὸν χρόνον.

Υπάρχουν καὶ οἱ χριστιανοὶ πὺ καταναλώνουν μεγάλη ποσότητα αλατιοῦ, εἶναι οἱ θερμῶιμοι χριστιανοὶ πὺ ἐργάζονται μὲ ζήλο χωρὶς ἐπίγνωση καὶ πὺ μπορεῖ νὰ κάνουν μεγάλη ζημιὰ στὸν εαυτὸ τους καὶ στοὺς γύρω τους. Εἶναι οἱ αὐτόκλητοι δικηγόροι τοῦ Κυρίου ἢ οἱ αὐτοχρισθέντες ὑπερασπιστὲς τῆς Ἐκκλησίας, πὺ θεωροῦν τὸν εαυτὸ τους ὡς μόνον ἐκφραστὴ τοῦ γνήσιου ὀρθοδόξου φρονήματος. Ἀκουμποῦν τὴν αἴρεση τῶν καθαρῶν καὶ δὲν τὸ ξέρουν, ζώντας ὄντως στὸν κόσμον τους. Ὑπάρχει ὅμως ὁ κίνδυνος, λόγω τοῦ πολὺ αλατιοῦ, νὰ πάθουν ἐμφραγμα πνευματικὸ καὶ νὰ ἐπέλθει ὁ ἀνάλογος θάνατος. Πρέπει νὰ τὸ προσέξουν ἐγκαιρα καὶ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν ἐγκυρα.

Γιὰ νὰ μείνωμε πάντα ζωντανοί, ἀσχετα μὲ τὸν βιολογικὸ μας θάνατο, ὅπως ἐμείναν οἱ Ἅγιοι, πρέπει νὰ ἀντιστεκόμαστε σὲ καθετὴ τὸ ἀμαρτωλό καὶ νὰ ἔχομε φωτισμὸ, ὡστε τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα μας νὰ μας τιμούν. Χρειάζεται στὴν ζωὴ μας νὰ ἔχομε θάρρος. Ἐὰν τὸ ἔχομε, ἀς τὸ κρατήσωμε, ἀν ὄχι, ἀς τὸ ἀποκτήσωμε.

(ἀπόσπασμα ομιλίας τοῦ π. Χρυσοστόμου Χρυσόπουλου στὶς Ἐπάλλξεις, 16/11/2014)

Δὲν εἶσαι οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ μόνος

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

παραλλαγὲς τῆς ἴδιας ἱστορίας. Μὲ τί ἐνθουσιασμὸ ἔκοβαν οἱ Πρωτόπλαστοι τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ καὶ τὸν ἔτρωγαν, γιὰ νὰ γίνουν «θεοί» κατὰ τὴν συμβουλίαν τοῦ ὄφως! Καὶ πόσο ὀδυνηρὰ σὲ λόγον ἔνωσαν τὸ «ἐμπικρον» τῆς γεύσης του, τὴν ἀβάστακτη ὀρφάνια τῆς ἐξορίας, τὸν πόνο, τὸν μόχθο καὶ τὸν φόβο μῆσα στὴν ἐρημιὰ τοῦ κόσμου!

Τὴν ἐλπίδα τῆς ἀποκατάστασης τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς δημιουργίας τὴν φύτεψε ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργὸς στὶς καρδιές τῶν Πρωτοπλάστων κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἔξωσης. Καὶ μαζί μὲ τὴν βεβαίωση ὅτι ἡ Εὐὰ θὰ συντρίψει τὴν κεφαλὴ τοῦ ὄφως, πὺ τὴν ἀπάτησε, ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους τὴ δυνατότητα νὰ ζοῦν μῆσα στὸν ἀφιλόξενο κόσμον κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία ἀμειλικτων νόμων τῆς φύσης καὶ μὲ τὴν λογικὴ, τὴ φυσικὴ δύναμη καὶ ὅλα αὐτὰ πὺ σήμερον βοήθουν στὴν ἐπιβίωση. Τοὺς ἔντυσε μὲ «δερμάτινους χιτῶνες», μᾶς λέει ἡ Γραφή. Καὶ μῆσα στὴν θλίψη καὶ στὴν τάλαιπωρία μιᾶς σύντομης ἐπιβίωσης μέχρι τὸ βέβαιο θάνατο οἱ ἄνθρωποι διέσωσαν καὶ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τους.

Ἐτσι οἱ εὐχάριστοι καὶ ἡδονικὲς περιστάσεις ἔφεραν στοὺς ἀνθρώπους τὴν αὐτοπεποίθηση καὶ τὴν ἄγρια χαρὰ πὺ ἔνωσαν, ὅταν ἔτρωγαν τὸν ἀπογορευμένον καρπὸ καὶ ἔλαττωνόταν ἡ μνήμη τοῦ Θεοῦ. Ὑστερα ὅμως μὲ τοὺς πόνους τῆς ζωῆς καὶ μὲ τὴν πικρὴ γεύση τοῦ θανάτου ἐρχόταν ἡ ταπείνωση, ἡ συντριβὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι θυμοῦνταν πῶς εἶχαν κάποτε ἕνα πατέρα, γιὰ νὰ τοὺς κανακεύει. Καὶ ἡ προσωρινὴ παρηγοριὰ συν-

τηροῦσε τὴν ἀνοχὴ νὰ συνεχίσουν οἱ ἄνθρωποι τὴ ζωὴ τους ὡς τὸ θάνατο.

Δὲν ἀποτελεῖ ἐκπληξη ἡ διαπίστωση ὅτι ἔτσι συμβαίνει καὶ σήμερον καὶ πάντα σὲ τοῦτον τὸν κόσμον. Κι ὁ νέος μὲ τὴν αἰσιόδοξη ὀρμη μπαίνει ἀνυποψίαστος σ' αὐτὸ τὸ στάδιο – παγίδα μὲ ὄπλο τὴν βλακεία. Γιατὶ ἡ βλακεία

εἶναι ἐκούσια μάλιστα, ἡ «λήθη» τοῦ πῶ ἀυτονόητου, ὅτι δηλαδή ἡ πτώση μας εἶναι βεβαία καὶ ὁ θάνατος ἀναπόφευκτος.

Γενικὰ ὁ παγκόσμιος πολιτισμὸς εἶναι μιὰ ἐπιχείρηση ἐπινοήσεων γιὰ τὴν ἐπιβίωση καὶ συγχρόνως μιὰ ἀπώθηση τῆς μνήμης τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὅταν ἡ Εὐὰ ἐγέννησε τὸ πρῶτο παιδί τῆς ἔκραξε «Ἐκτῆσάμην ἄνθρωπον παρὰ τοῦ Θεοῦ» καὶ παραδόθηκαν στὴ διαδικασία (καὶ ὄχι στὴν αἰτία) καὶ ἡ διαδικασία ἦταν ἡ βιολογία. Κι ὅταν τὸ παιδί σου τὸ δίνει ἡ βιολογία, δὲν ἔχει τὴν ἱερότητα τοῦ θεοῦ δώρου κι ἔτσι διευκολύνθηκαν οἱ ἀνθρωποκτονίες. Γιατὶ ὅπως «μᾶς δίνει» τὰ παιδιά ἡ βιολογία, ἔτσι μᾶς δίνει καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ. Τώρα δηλαδή οἱ ἄνθρωποι ἐλάτρευαν «τὴν κτίσιν παρὰ τὸν κτίσαντα».

Ἐτσι καὶ ὁ σημερινὸς νέος μὲ τὴν κοσμικὴ φιλοσοφία λατρεύει τὸ κορμί του, τὰ βιολογικά του προσόντα, τὴν ψυχολογία του καὶ τίς εὐκαιρίες ἡδονῶν πὺ τοῦ δίνει αὐτὴ ἡ ζωὴ. Καὶ ἡ λήθη τῆς ἀρχῆς τῆς ζωῆς κατορθώνεται εὐκολότερα μὲ τὸ σκάρωμα τῶν ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τῆς ἀπρόσωπης τυχαιότητας. Ἡ γρήγορη παρὰ ὅμως τῆς ζωῆς καὶ ὁ θάνατος, πρόωρος καὶ τελικός, δὲν «ἐξηγοῦνται» στὶς ψυχές, ὅσο κι ἂν ἐπινοοῦνται ἡρημιστικὲς ψυχολογίες γι' αὐτὰ. (συνεχίζεται)

Οι Τρεις Ήεραρχες για τόν πλοῦτο

συνέχεια από τη σελ. 1

Τί ἀποκριθήση τῶ κριτῆ ὁ τοὺς τοίχους ἀμφιεννύς*, ἄνθρωπον οὐκ ἐνδύεις; ὁ τοὺς ἵππους κοσμών, τὸν ἀδελφὸν ἀσχημονοῦντα περιορᾶς*; ὁ κατασήπων* τὸν σίτον, τοὺς πεινῶντας οὐ τρέφεις; ὁ τὸν χρυσὸν κατορῦσσων*, τοῦ ἀγχομένου* καταφρονεῖς;

Ἀλλὰ πένητα λέγεις σαυτὸν· κἀγὼ συντίθεμαι*. Πένης γὰρ ἐστὶν ὁ πολλῶν ἐνδεής*. Πολλῶν δὲ ὑμᾶς ἐνδεεῖς ποιεῖ τὸ τῆς ἐπιθυμίας ἀκόρεστον. Ὡσπερ γὰρ τοῖς μεθύουσιν ἀφορμὴ τοῦ πίνειν ἢ προσθήκη τοῦ οἴνου γίνεται, οὕτω καὶ οἱ νεόπλουτοι, πολλὰ κτησάμενοι, πλειόνων ἐπιθυμοῦσι... Οὐ γὰρ εὐφραίνει αὐτοὺς τὰ παρόντα τοσαῦτα ὄντα, ὅσον λυπεῖ τὰ ἐνδέοντα*, ἅπερ ἂν αὐτοῖς ἐλλείπειν ὑπόθωνται*· ὥστε αἰεὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῖς ταῖς μερίμναις ἐκτῆκεσθαι*, πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τὴν ἄμιλλαν ποιούμενοι*...

Ἴδετε τὸ τέλος τῆς φιλορηματίας, οἱ πλούσιοι, καὶ παύσασθε ἐμπαθῶς πρὸς τὰ χρήματα διακείμενοι. Ὅσῳ φιλόπλουτος εἶ, τοσοῦτω μᾶλλον μὴδὲν ὑπολείπη τῶν προσόντων* σοι... Καλὸν ἐντάφιον ἢ εὐσέβεια... Πείσθητι καλῶ συμβούλω, τῷ ἀγαπήσαντι σε Χριστῷ, τῷ δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντι, ἵνα ἡμεῖς τῆ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσωμεν*...

μὴ προἰεμένους: μὴν ἀφίηνοντας.

προἰεμένος: ἐὰν περιφρονεῖς, ἐγκαταλείπεις.

ἀντιλαμβάνων: παίρνοντας ὡς ἀντάλλαγμα.

ἀνανεύεις: ἀρνεῖσαι.

ἀναλωμάτων: ἐξόδων, δαπανῶν.

ὁ τοὺς τοίχους ἀμφιεννύς: ἐσὺ πὺν ντύνεις τοὺς τοίχους.

τὸν ἀδελφὸν ἀσχημονοῦντα περιορᾶς: παραβλέπεις τὸν ἀδελφὸ πὺν εἶναι ντυμένος μὲ ἀσχημα ρούχα.

ὁ κατασήπων: ἐσὺ πὺν κατασαπίζεις (ἀφήνεις νὰ σαπίση).

ὁ κατορῦσσων: ὁ καταβυθίζων.

τοῦ ἀγχομένου καταφρονεῖς: αὐτὸν πὺν «πνίγεται» τὸν περιφρονεῖς.

συντίθεμαι: συμφωνῶ.

ἐνδεής: φτωχός.

τὰ ἐνδέοντα: τὰ ἐλλείποντα.

ἅπερ... ὑπόθωνται: τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ὑποθέτουν (ρ. ὑποτίθεμαι).

ὥστε αἰεὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῖς ταῖς μερίμναις ἐκτῆκεσθαι: ὥστε συνεχῶς τὴν ψυχὴν τοὺς νὰ λειώνουν μὲ τίς μέριμνες.

πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τὴν ἄμιλλαν (αὐτοῖς) ποιούμενοις: (σ' αὐτοὺς) πὺν συναγωνίζονται γιὰ τὸ ὑπερβολικό. μὴδὲν ὑπολείπη τῶν προσόντων σοι: τίποτε δὲν μένει ἀπὸ ὅσα προσήλθαν στὰ χέρια σου.

Τὸ κήρυγμα τῆς κοινοκτημοσύνης

... Ἦταν τότε ἡ προθυμία με τὴν ὁποία ἐδιναν (ὅσοι εἶχαν περιουσίες), ὥστε δὲν υπήρχε οὔτε ἕνας φτωχός (στὴν πρώτη χριστιανικὴ κοινότητα τῶν Ἱεροσολύμων). ... Ἄν ἐκεῖ ὅπου οἱ πιστοὶ ἀνέρχονταν σὲ τρεῖς με πέντε χιλιάδες ἐγινε αὐτό) καὶ πέτυχε κὶ ἐλάμφε τόσο πολὺ καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν παραπονέθηκε γιὰ φτώχεια, πόσο περισσότερο θα πετύχαινε εφαρμοζόμενο ἀπὸ ἕνα μεγάλο πλῆθος πιστῶν; Ποιὸς δε κὶ ἀπὸ τοὺς ἐκτὸς τῆς πόλης μας χριστιανούς δὲν θα ἐσπευδε προθύμα νὰ προσθέσει κὶ αὐτὸς τὴν προσφορὰ του;

... Κὶ ὁμῶς, σήμερα, οἱ ἄνθρωποι φοβούνται αὐτὴ τὴ ζωὴ (τῆς κοινοκτημοσύνης) περισσότερο, παρὰ τὸ νὰ πέσουν σὲ πέλαιος ἀγνωστο καὶ ἀπέραντο. Ἄν ὁμῶς τὴν εἶχαμε δοκιμάσει, σίγουρα θα τολμούσαμε νὰ τὴν εφαρμόσουμε. Πόση χάρις κὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Θεοῦ θα μᾶς συνόδευε!

Γιὰτι, ἂν τότε πὺν δὲν υπήρχαν παρὰ μονάχα τρεῖς ἢ πέντε χιλιάδες πιστοὶ, πὺν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι τῆς γῆς ἦσαν ἐχθροὶ τοὺς, πὺν δὲν περιμέναν βοήθεια ἀπὸ πουθενά, τόλμησαν, παρ' ὅλα αὐτὰ, νὰ πραγματοποιήσουν τὴν κοινοκτημοσύνη, πόσο μᾶλλον θα μπορούσε νὰ γίνε αὐτό σήμερα, πὺν με τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι γεμάτη ἀπὸ πιστοὺς ἢ οἰκουμένη; Καὶ ποιὸς θα παρέμενε τότε εἰδωλόατης; Ἐγὼ, τουλάχιστο, νομίζω κανένας κὶ ἐτοῖ ὅλους θα τοὺς ἀποσπούσαμε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία καὶ θα τοὺς προσελκύαμε με τὸ μέρος μᾶς (στο χριστιανισμό).

(Κάτι τέτοιο τῶρα δὲν συμβαίνει). Ὅμως ἂν προχωροῦμε σ' αὐτὴν τὴν κατεῦθυνση προοδευτικά, πιστεύω πως με τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ κὶ αὐτό πὺν τῶρα μᾶς φαίνεται ἀκατόρθωτο, θα γίνε. Μόνον πιστέψτε στα λόγια μου καὶ θα πραγματοποιήσουμε σταδιακὰ τὸ κατόρθωμα αὐτό. Κὶ ἂν ὁ Θεὸς μὴ δώσει ζωὴ, πιστεύω ὅτι σύντομα θα σας οδηγήσω σ' ἕναν τέτοιο τρόπο συμβίωσης.

Ἀπὸ τὴν 11η ομιλία τοῦ Χρυσόστομου στὶς «Πράξεις» (Ε.Π.Ε. 60, 96-98), Μεταγραφή: Γεώργιος Δ. Ροδίτης, ἀπὸ τὸ βιβλίον «Χριστιανισμὸς καὶ Πλοῦτος», ἐκδόση 3η, Ἀθήνα 2009

Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
ἀπόσπασμα Λόγου ΙΕ' «Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα
διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης»

20... Δίδαξον διαθρύπτειν* πεινώσι τὸν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους συνάγειν, καὶ γυμνότητα περιστέλλειν*, καὶ μὴ περιορᾶν* τοὺς ἀφ' αἵματος· καὶ νῦν μάλιστα, ἵν' ἢ τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν ἐκ τῆς χρείας, μὴ τοῦ περισσεύματος*· ἢ μᾶλλον καρποφορία Θεὸς εὐφραίνεται, ἢ πληθει τῆς εἰσφορᾶς καὶ μεγέθει τῆς ἐπιδόσεως... Αἴτησαι τὴν σωματικὴν τροφήν· αἰτησαι πρὸ ταύτης καὶ τὴν ἀγγελικὴν ἐξ οὐρανοῦ καταβαίνουσαν. Ἄν τοῦτο ποιήσης, οἰκειώσεις Θεόν, ἡμερώσεις οὐρανόν, ἀποδώσεις ὑετὸν* πρῶμόν τε καὶ ὄψιμον· Ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, ἢ κάτω γε, τὸν ἐφήμερον, καὶ ὁ χοῦς* ἡμῶν, τὸν αἰώνιον, ὃν ταῖς θεαῖς ληνοῖς ἐναποθησόμεθα διὰ σοῦ, προσάγοντος ἡμᾶς τε καὶ τὰ ἡμέτερα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

διαθρύπτειν: νὰ μοιράζουμε σὲ κομμάτια (ἀπαρέμφοτο τοῦ ρ. διαθρύπτω).

τὴν γυμνότητα περιστέλλειν: νὰ περιβάλλουμε, νὰ καλύπτουμε τὴν γυμνότητα.

μὴ περιορᾶν: νὰ μὴ παραβλέπουμε (ἀπαρ. τοῦ ρ. περιορᾶ). ἵν' ἢ τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν ἐκ τῆς χρείας, μὴ τοῦ περισσεύματος: ὥστε ἢ ἀγαθοεργία μᾶς νὰ γίνε αὐτὸ πὺν ἔχουμε ἀνάγκη, ὄχι ἀπὸ αὐτὸ πὺν μᾶς περισσεύει.

ἢ μᾶλλον καρποφορία Θεὸς εὐφραίνεται, ἢ πληθει τῆς εἰσφορᾶς καὶ μεγέθει τῆς ἐπιδόσεως: μ' αὐτὴν περισσότερο τὴν καρποφορία χαιρέται ὁ Θεός, παρὰ μὲ τὸ πλῆθος τῆς εἰσφορᾶς καὶ μὲ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιδόσεως.

ὑετόν: τὴν βροχὴν (ἐνν. τὴν βροχὴν τῶν θείων ἀγαθῶν ὡς ἀναπόδοση γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν ἀνθρωπίνων).

ὁ χοῦς: ἐνν. τὸν θάνατο (<ρ. χώννυμι). Ὑπονοεῖ ὅτι ὁ σωματικὸς θάνατος θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν αἰώνια ζωὴ (τὸν αἰώνιο αὐτὸν καρπὸ τῆς ἀγαθοεργίας, λέγει ποιητικὰ ὁ Γρηγόριος, θὰ τὸν ἐναποθέσουμε στὰ θεῖα πατητήρια («ταῖς θεαῖς ληνοῖς ἐναποθησόμεθα»)).

ἐπιμέλεια: Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

Τὸ Ἑλληνίζεῖν ἐστὶ πολυσήμαντον

Μέρος α'

Ἀὐτὸν τὸν μῆνα καὶ μάλιστα στὶς 25 τοῦ μηνὸς ἢ Ἐκκλησία μᾶς τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τὸν ὁποῖον τιμᾶ ἐπίσης στὶς 30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μαζί με τοὺς ἄλλους δύο οἰκουμηνικοὺς διδασκάλους. Ἀσφαλῶς, δικαιοῦτα ἢ Ἁγία μᾶς Ἐκκλησία συγκατέλεξε τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο στὸ «Τριάστιον» τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὸν τιμᾶ ὡς μεγάλο καὶ σοφὸ ποιμενάρχη καὶ οἰκουμηνικὸ διδάσκαλο τῆς καθολικῆς Ὁρθοδοξίας. Πράγματι, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος εἶναι ὁ προικισμένος ἐκεῖνος Πατὴρ πὺν, ἀνακεφαλαιώνοντας μέσα τοῦ ὅλον τὸν πανάρχαιο Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ, τὴν χαρισματικὴ ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία, κατόρθωσε νὰ ζῆ, νὰ σκέπτεται, νὰ ὀμιλῆ, νὰ συγγράφῃ καὶ νὰ δρᾶ κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ διασώζεται καὶ ὁ Ἑλληνικὸς -ἀναζητητικὸς καὶ συζητητικὸς- λόγος καὶ ἡ ἀγιοπνευματικὴ, ἀγαστικὴ χάρις τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλαδὴ ὁ Θεανθρώπινος χαρακτήρας τῆς καθολικῆς Ὁρθοδοξίας. Ὑπενθύμιζε πάντοτε μὲ τὸν τρόπο τοῦ ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς χωρὶς τὸ «πολυσήμαντον» καὶ ὁ Χριστιανισμὸς χωρὶς τὴν τριαδικότητα καὶ τὴν καθολικὴ ἀγάπη θὰ ἦσαν κύμβαλα ἀλαλάζοντα.

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε, ὁμῶς, καλύτερα τὴν προσφορὰ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τόσο στὴν διάσωση τῆς καθαρότητος καὶ τοῦ πολυσήμαντου τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὅσο καὶ στὴν προάσπιση τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ζωῆς καὶ πολιτείας τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ θυμηθοῦμε τίς ἀνακατατάξεις πὺν συντελοῦνταν καὶ τίς κοινωνικὲς, πολιτικὲς καὶ θρησκευτικὲς δυνάμεις πὺν ἀλληλοσυγκρούονταν κατὰ τὸ μέσον καὶ τὸ τέλος τοῦ 4^{ου} αἰῶνος.

Ἡ ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκείας ἀπὸ τὸν Μεγάλον Κωνσταντῖνον, ἢ ἐμφάνιση τοῦ Ἀρειανισμοῦ, ἢ μὲ δημοκρατικὸ τρόπο σύγκληση τῆς Α' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, ἢ μεταφορὰ τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους ἀπὸ τὴν Ῥώμη στὸ Βυζάντιον, ἢ ἀντεπίθεση τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ πολυθεϊσμοῦ, ἢ ἀναβίωση τοῦ περσισμοῦ καὶ ἢ πολυπλευρὴ ἀγωνιστικὴ δράση τῶν μεγάλων Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας συνετέλεσαν, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν τέτοια κοσμοϊστορικὰ γεγονότα, τὰ

ὁποῖα ἐπηρεάσαν ὅλους τοὺς κατοπινούς αἰῶνες. Οἱ κυριώτερες παρατάξεις πὺν ἐπαίξαν ρόλο τὴν ἐποχὴ αὐτὴ, κυριῶς μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἦσαν:

α) Ἡ Λατινορωμαϊκὴ αὐλή, ἢ ὁποῖα πέρα ἀπὸ θρησκευτικὲς ἢ φιλοσοφικὲς δοξασεῖς, ἕναν εἶχε ὡς κύριον σκοπὸ, τὸ ἄρχεῖν, τὸ κυβερνᾶν, τὸ ἐπιβάλλεσθαι, τὸ «διαίρει καὶ βασιλεύει».

β) Οἱ ἰουδαϊζόντες Χριστιανοί, δηλαδὴ οἱ ἄρειανοί καὶ οἱ ἄλλοι αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ ἦσαν πιά Ἑλληνόφωνοι, δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ γίνοντο ὀλοκληρωμένοι Ἑλληνιστὲς καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, γιὰτι τοὺς ἐμπόδιζε ἢ ἑβραϊκὴ τους νοστοροπία περὶ μονοπροσώπου καὶ ἀπροσίτου Θεοῦ, περὶ παγκοσμίου ἐπικρατήσεως τοῦ ἐκπροσώπου αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τοῦ πολιτικοῦ ἄρχοντος, καὶ περὶ ἐπικινδυνότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας.

γ) Οἱ πολυθεῖστες Ἑλληνορωμαῖοι, οἱ ὁποῖοι διακρίνονταν σὲ Λατινορωμαῖους πολυθεῖστες, σὲ Ἑλληνιστὲς πολυθεῖστες ἀλλὰ μὴ δημοκρατικούς καὶ σὲ ῥομαντικούς Ἑλληνες φιλοσόφους καὶ φιλοδημοκράτες.

δ) Οἱ ἰνδοῦζόντες Χριστιανοί πὺν προέρχονταν ἀπὸ τὰ ἀπομεινάρια τῶν παλαιῶν Γνωστικῶν καὶ Μανιχαίων καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπογοητευμένους ἀπὸ τίς ἐκκλησιαστικὲς καὶ πολιτικὲς συγκρούσεις καὶ ἀνακατατάξεις τῆς ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι δημιούργησαν ἕνα πνευματικοφανές, ἀπόκοσμο, ἀντιλογικὸ καὶ σὲ πολλὰ σημεῖα ἀνθελληνικὸ πνεῦμα.

ε) Ὁ περσικὸς Ζωροαστριζμὸς, ὁ ὁποῖος ὡς θρησκευτικὸς καὶ πολιτικὸς δῆμιζμὸς ἐπεκτεινόταν πέραν τοῦ περσικοῦ λαοῦ καὶ ἐπηρεάζε ἀρκετοὺς Ἑλληνιστὲς καὶ Λατινορωμαῖους.

στ) Οἱ Ἑλληνορθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι ὡς Ἑλληνες - Ἑλληνιστὲς ἦσαν κοινῶν τῆς ἑλληνικῆς σκέψεως καὶ δημοκρατίας καὶ ὡς πιστοὶ Χριστιανοὶ προσπαθοῦσαν νὰ διατηρήσουν ἀλώβητη καὶ ἀκέραιη τὴν πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία πὺν φανέρωσε στὸν κόσμον ὁ Χριστός, πὺν κήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρῶτοι Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ ὅτι φαίνεται ἀπὸ τὴν παραπάνω σύντομη ἀνάλυση οἱ τέσσερις πρῶτες παρατάξεις, παρὰ τίς μεταξύ τους ἀντιθέσεις, σὲ ἕνα κυριῶς συμφωνοῦσαν, στὴν πολεμικὴ τους

κατὰ τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατικότητος καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Γι' αὐτὸ, δημιούργησαν τίς πιὸ παράξενες μεταξύ τους συμμαχίες. Στὴν ἀρχὴ, συμμαχησαν οἱ Λατινορωμαῖοι με τοὺς Ἀρειανούς, γιὰ νὰ ἀνακόψουν τὸν ἐκδημοκρατισμὸ, τὸν ἐξανθρωπισμὸ καὶ τὴν ὀρθοδοξοποίηση τοῦ κράτους καὶ τῶν λαῶν πὺν εἶχε ἐγκαινιάσει ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος.

Ἔτσι, ὁ Λατινορωμαῖος καὶ ἄρειανὸς αὐτοκράτορας Κωνσταντῖνος (337 - 360 μ. Χ.), βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ἄρειανούς ἐπισκόπους, στράφηκε ἐναντίον τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν Ἑλλήνων πολυθεϊστῶν καὶ φιλοσόφων με φρικτὴ ὀμότητα. Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουμε τίς πολλαπλὲς ἐξορίες τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων καὶ τὸ γκρέμισμα τῶν ἑλληνικῶν ναῶν. (συνεχίζεται)
ἀναδημοσίευση ἀπὸ παλαιότερον φύλλον

Κλαψίγελο

Τὰ πρόβατα στὴν Βουλή

«Μπέ», «μπέ», ἔκανε ἢ λάγια προβατῖνα χαρούμενη.

«Μπέ», ἔκανε καὶ ἢ βάρκρα, με κάποια περιέργεια, προσθέτοντας: «Τί ἔχεις, φιλενάδα μου, καὶ εἶσαι χαρούμενη;»

«Δὲν τὰ 'μαθες, φιλενάδα;» λέει βελάζοντας ἢ λάγια. «Πᾶμε γιὰ ἐκλογές.»

«Κὶ μᾶς τί μᾶς νοιάζουν», λέει ἢ βάρκρα.

«Τί μᾶς νοιάζουν;» ἀπαντᾶει ἢ λάγια. «Οἱ ἐκλογές θὰ μᾶς λύσουν τὰ προβλήματα. Θὰ ἔχουμε περισσότερο χορτάρι, λιγότερους κόπους καὶ πρὸ παντὸς τὸ γάλα μᾶς νὰ τὸ χειρίζομαστε ἐμεῖς καὶ ὄχι ἢ τρῶϊκα καὶ τ' ἄλλα ἀνθρωποπάρα. Ἐμπρός, φώναξε καὶ ἐσύ, τὰ πρόβατα στὴν Βουλή.»

«Κακομοῖρα, λάγια μου», ἀπαντᾶει ἢ βάρκρα. «Τί μέσα στὴν Βουλή, τί ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλή, πάλι τ' ἀφεντικά μᾶς θὰ μᾶς κλέβουν τὸ γάλα. Θὰ μᾶς πίνουν τὸ αἷμα, θὰ μᾶς γδέρνουν τὸ τομάρι καὶ θὰ μᾶς πουλοῦν γιὰ ἕναν παρὰ, ἐκτὸς ἐὰν βρεθῇ ἀνάμεσά μᾶς κανένα γκεσέμι νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὸ καλὸ.»

ἢ τσοῦχτρα

Ο Κλήρος στην Αντίσταση

Γεωργίου Τσούπρα, δρ. Θεολογίας

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Αξίζει να αναφέρουμε και τη στάση των δύο Αρχιεπισκόπων της Κατοχής, του Χρύσανθου και του Δαμασκηνού. Ο πρώτος αρνήθηκε να ορκιστεί την κατοχική κυβέρνηση Τσολάκογλου, λέγοντας ότι «οι κυβερνήσεις εκλέγονται από το λαό και εγκρίνονται από τον βασιλιά. Γι' αυτό δεν αναγνωρίζω καμιά κυβέρνηση που επιβάλλουν οι κατακτητές της πατρίδας μου». Αμέσως συλλαμβάνεται και απομακρύνεται από τον θρόνο, στον οποίο κάθεται ο Δαμασκηνός. Αλλά και αυτός, παρόλο που θεωρείται

εκλεκτός των κατοχικών, στέκει στο ύψος των περιστάσεων. Αγωνίζεται με όλες του τις δυνάμεις, για να εξασφαλίσει τρόφιμα για τον λαό, με πιστώσεις από την Τουρκία, και ιδρύει την Χριστιανική Αλληλεγγύη, που προσφέρει φαγητό στους πεινασμένους.

Το 1942 υποθάλπει υπόγεια την γενική απεργία εναντίον της στρατεύσης Ελλήνων από τους Γερμανούς και το 1943 διαμαρτύρεται συνεχώς για την αποστολή των Εβραίων στα στρατόπεδα του θανάτου. Σε συνεργασία με κατοχικούς υπουργούς κατασκευάζει ταυτότητες για όσους Εβραίους μπορεί, στις οποίες αναγράφονται ως Χριστιανοί, για να γλυτώσουν. Όταν ο Γερμανός διοικητής τον απειλεί με τουφεκισμό για τη στάση του, απαντάει: «Πείτε του δικητή πως τους ορθόδοξους ιεράρχες δεν τους τουφεκίζουν αλλά τους απαγχονίζουν. Τον παρακαλώ να τηρήσει αυτή την παράδοσή!» Μετά την απελευθέρωση ορίζεται Αντιβασιλέας, ως ο μόνος κατάλληλος να ενώσει τους Έλληνες. Η πραγματικότητα, βεβαίως, διαψεύδει αυτή την ελπίδα, αφού τα Δεκεμβριανά φέρνουν τον εμφύλιο και τον εθνικό διχασμό.

Ένας ακόμη Μητροπολίτης, ο οποίος αξίζει να αναφερθεί, είναι ο Χρυσόστομος Ζακύνθου. Όταν το 1943 οι Γερμανοί του ζητούν κατάσταση με τους Εβραίους του νησιού, αυτός γράφει στο χαρτί μόνο ένα όνομα, το δικό του! Στέλνει επιστολή στον Χίτλερ και πετυχαίνει να εξαιρεθούν από τον εκτοπισμό οι 257 Εβραίοι της Ζακύνθου, τους οποίους αναλαμβάνει υπό την προστασία του.

Δυστυχώς, δεν είναι όλοι που κρατούν ψηλά τη σημαία της πατρίδας. Κάποιοι παπάδες και δεσποτάδες, κινούμενοι από αντικομμουνιστικούς φόβους, ανέχονται ή ακόμη και συνεργάζονται με τους κατακτητές και τα Τάγματα Ασφαλείας. Αναφέρεται, μάλιστα, και ένας λόχος παπάδων που συμμετέχει με τους ταγματασφαλίτες στις επιχειρήσεις εναντίον των ανταρτών στην Πελοπόννησο. Η παραδοξότητα εξηγείται εύκολα για όποιον γνωρίζει την ιστορία αυτής της φυλής. Οι Έλληνες παπάδες δεν ξεχωρίζουν σε τίποτε από τον λαό. Προέρχονται από τα σπλάχνα του και είναι σάρκα από τη σάρκα του. Δεν ισχύει στην Ορθοδοξία αυτό που συνέβη στη Δύση, όπου οι κληρικοί απάρτιζαν ξεχωριστή τάξη και ήταν «από πάνω» στην ταξική διαστρωμάτωση. Εδώ λαός και κλήρος είναι ένα και το αυτό, κυρίως οι κληρικοί των επαρχιών. Αυτοί συμμετέχουν σε όλη την ιστορία στην κοινή μοίρα του λαού, αφού έχουν τα ίδια βιώματα και τις ίδιες αγωνίες. Είναι, λοιπόν, αναμενόμενο, από τη στιγμή που ένα τμήμα του λαού υποστήριξε τα Τάγματα Ασφαλείας και εντάχθηκε στην υπηρεσία των Γερμανών, και κάποιοι κληρικοί να κάνουν το ίδιο. Επαναλαμβάνω ότι ο εκπεφρασμένος λόγος γι' αυτήν την επιλογή είναι ο φόβος του ερχομού μιας κομμουνιστικής κυβέρνησης και της ολομέτωπης επίθεσης εναντίον της Εκκλησίας που αυτό θα σημαίνει, σύμφωνα με το πρότυπο της Σοβιετικής Ένωσης.

Το δυστύχημα είναι ότι ο εμφύλιος πόλεμος που ακολουθεί δεν επιτρέπει στο λαό μας να γευτεί τη δικαίωση της αντίστασης σε όλο της το μεγαλείο. Ο διχασμός, του οποίου τα σημάδια φαίνονται ακόμη και σήμερα, στερεί από τη χώρα το αίσθημα της νίκης και αφήνει να αναδυθούν τα χειρότερα χαρακτηριστικά της καταστροφικής διχόνοιας. Χρειάστηκε να περάσουν κάποιες δεκαετίες, για να αποκατασταθούν από την επίσημη Εκκλησία οι παπάδες και οι δεσποτάδες που συμμετείχαν στην Αντίσταση με το ΕΑΜ. Μόλις το 2000 δικαιώνονται μετά θάνατον ο Αντώνιος και ο Ιωακείμ, αλλά με το πρόσχημα της «συγχωρήσεως» και όχι ως αποκατάσταση.

Ας ελπίσουμε ότι με τον καιρό θα περάσει στην ιστορία ο διχασμός και όλοι μαζί θα συμφιλιωθούμε με τα σωστά και τα λάθη μας και θα επέλθει έτσι η απαραίτητη αναγνώριση του έργου των κληρικών στην Αντίσταση κατά των κατακτητών. Ας ελπίσουμε ακόμη ότι το θετικό παράδειγμά τους, την ανυποταξία τους και την αγωνιστικότητά τους, θα υιοθετήσουν και οι σημερινοί κληρικοί και θα αισθανθούν τη βαριά κληρονομιά που κουβαλούν για την προστασία του λαού από κάθε εχθρό, εσωτερικό και εξωτερικό.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα • Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Δραστηριότητες τών 'Επάλξεων

Ένδιαφέρουσες όμιλεις

Στην κεντρική αίθουσα τών 'Επάλξεων, Ζήνωνος 3, β' όρ., Ομόνοια, έγιναν οι ακόλουθες όμιλεις:

Την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου και ώρα 7:00 μ.μ. ώμילהσε ο Πανοσιολογιώτατος π. Νεκτάριος Ζιόμπολας, με θέμα: «Οί Άγιοι στην ζωή μας και τὸ πάθημα τών Παπικῶν στην Κέρκυρα, ἐπὶ τῆ βάσει τών μαρτυριῶν Ἀθανασίου τοῦ Παρίου και Ἐυγενίου Βουλγάρεως». Ὁ π. Νεκτάριος, με ἕναν πραγματικά γλαφυρό τρόπο, ἀνέπτυξε τὰ σχετικά με τὶς θαυματουργικὲς ἐπεμβάσεις τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος στην νῆσο Κέρκυρα και τὰ παθήματα τών αἰρετικῶν Παπικῶν κατὰ τὸ παρελθὸν και ἐπεσήμανε τοὺς σημερινούς ζωτικὸς κινδύνους ἀπὸ τὴν δράση τών αἰρετικῶν, ἰδίως τών Παπικῶν, και τὴν στάση ἡμῶν τών Ὀρθοδόξων, πὸν κυμαίνεται ἀπὸ τὴν ἄγνοια και τὴν ἀδιαφορία ἕως και τὴν ἀπαράδεκτη ἀποδοχή τών αἰρετικῶν κακοδοξιῶν τών.

Τὴν Κυριακή 14 Δεκεμβρίου και ώρα 11:00 π.μ. πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση-ἀφιέρωμα γιὰ τὰ παιδιά, με τὴν εὐκαιρία τῆς παγκοσμίου ἡμέρας γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ. Εἰσηγήσεις ἔγιναν ἀπὸ τοὺς: Χρήστο Βέννη, νομικό, με θέμα: «Τὸ παιδί ὡς πρόσωπο, σύμφωνα με τὴν νομοθεσία», Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογο-θεολόγο, με

θέμα: «Η ψυχοκοινωνική ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὴν γέννηση ἕως και τὴν εἰσοδό του στὸ σχολεῖο», Γεώργιο Τσούπρα, δρ. Θεολογίας, με θέμα: «Παραβατικότητα κατὰ τὴν ἐφηβεία: Πὸν ὀφείλεται και πὸν ἀντιμετωπίζεται», Χρυσάνθη Μεγαλοικονόμου, φοιτήτρια, με θέμα: «Προοπτικὲς γιὰ καλύτερη προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας». Τὴν συζήτηση συντόνισε ὁ ὑπεύθυνος τών 'Επάλξεων θεολόγος-κοινωνιολόγος κ. Βασίλειος

Τσούπρας. Ἀκολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με τραγούδια γιὰ τὰ παιδιά ἀπὸ τὴν χορωδία τών 'Επάλξεων και κοινοβιακό γεῦμα ἀγάπης.

Τὴν Κυριακή 21 Δεκεμβρίου και ώρα 7:00 μ.μ. ὡμילהσε ἡ φιλόλογο-θεολόγο κ. Σοφία Μπεκρῆ, με θέμα: «Ἡ παγκόσμια προσδοκία τοῦ Λυτρωτοῦ: Προφητείες και προρρήσεις.».

Στὴν αίθουσα τών 'Επάλξεων Αἰγάλεω (Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἀγ. Σπυρίδωνος) τὴν Τρίτη 16 Δεκεμβρίου και ώρα 7:00 μ.μ. ὡμילהσε ὁ θεολόγος κ. Βασίλειος Τσούπρας, με θέμα: «Ὀρθοδοξία και σύγχρονες ἀντικοινωνικὲς αἱρέσεις και ἰδεολογίες». Ἀκολούθησε χριστουγεννιάτικο παραδοσιακό πρόγραμμα με ἄσματα και ἐδέσματα.

Εορταστικὲς ἐκδηλώσεις

Τὴν Παρασκευή 26 Δεκεμβρίου και ώρα 6:00 μ.μ. στὸ πνευματικό κέντρο τῆς ἐνορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου (Παναγίας Κυπριάδου) στὸ Γαλάτσι πραγματοποιήθηκε Ἐορταστικό Βραδυνὸ γιὰ τὰ Χριστούγεννα & τὸν Ἅγ. Στέφανο, με ὀμιλία τοῦ Μητροπολίτου Βελεστίνου π. Δαμασκηνού με θέμα: «Ἡ χαρὰ τών Χριστουγέννων και ἡ σκιά τών Ἀντιχριστῶν», χριστουγεννιάτικα ἄσματα & παραδοσιακά κάλαντα ἀπὸ τὴν χορωδία τών 'Επάλξεων, και με κεράσματα και δῶρα ἀγάπης. Γιὰ ἄλλη μια φορὰ θερμὲς εὐχαριστίες ἀξίζουν τόσο στὰ καταστήματα τῆς περιοχῆς γιὰ τὴν προσφορά τών κερασμάτων ὅσο και στοὺς ἐκλεκτοὺς π. Θεόδωρο Ἀρσάνογλου και π. Ἐμμανουὴλ Καβρουλάκη, φίλους και ἀρωγούς τών 'Επάλξεων.

Ἀξίζει, τέλος, νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ χορωδία τών 'Επάλξεων, ἀντιστεκόμενη συνειδητὰ στις σειρήνες τῆς μοντεροποίησης και στὸ πνεῦμα τῆς ἀστικοποίησης και τῆς τρομοκρατίας τών συμπολιτῶν μας ἀπὸ τοὺς κάθε λογῆς ἐπιτηδεῖους, συνέχισε και ἐφέτος τὸ παραδοσιακό ἔθιμο τοῦ ψαλσίματος τών καλάντων κατὰ τις παραμονὲς τών Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιάς και τών Θεοφανείων. Μέλη δὲ τών 'Επάλξεων, κυρίως τοῦ παραρτήματος τοῦ Αἰγάλεω, πραγματοποιήσαν ἐπισκέψεις σὲ νοσοκομεῖα και ἄλλα ἰδρύματα, ἐνισχύοντας πνευματικά ἐμπερίστατους και πονεμένους ἀδελφούς μας.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἐκκληση πρὸς τοὺς ποιμενάρχας

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἐκφράζοντες ὑμῖν θερμὰς εὐχὰς γιὰ τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου προαγομεθα διὰ τῆς παρουσίας νὰ παρακαλέσωμεν ὑμὰς, ὅπως ἀκολουθοῦντες τοῖς ἰχνεσιν τών παλαιῶν Πατέρων συμβάλλητε ἐνεργότερον εἰς τὴν ἀνακομφισιν τοῦ δεινῶς χειμαζομένου ὀρθόδοξου λαοῦ ἕκ τε τῶν διεθνῶν κερδοσκόπων και τῶν ἐντοπιῶν καιροσκόπων.

Τοῦτο δύναται νὰ συντελεσθῆ διὰ τε τῆς ἀρτιότερας ὀργανώσεως τῶν μέχρι τοῦδε προσφερομένων ὑπηρεσιῶν ἐκ μέρους Μητροπόλεων, ἐνοριῶν και λοιπῶν ἀδελφοτήτων και διὰ τῆς μεγαλυτέρας προσφορᾶς τοῦ κλήρου εἰς τὴν κοινωνικήν και πολιτικήν καλλιέργειαν τοῦ λαοῦ, πολιτῶν τε και πολιτικῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν αἰτούμεθα τὴν ἀνάμειξιν τῶν κληρικῶν εἰς τὰς κομματικὰς διαδικασίας οὔτε τὴν προώθησιν ὀρισμένων προσωπικοτήτων ἢ κομμάτων εἰς βάρους ἄλλων. Ὅσακις τοῦτο συμβαίνει, μόνον διενέξεις και δυσφημίσεις δημιουργεῖ. Ἀπλῶς αἰτούμεθα: α) Τὴν ἐξαγγελίαν συνεχῶς τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας περὶ τῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν και οἰκονομικῶν θεμάτων

και τὴν ἀνθρωπιστικὴν πρακτικὴν τῆς φιλαλληλίας, τῆς φιλαδελφείας, τῆς ἰσοπολιτείας και τῆς κοινοτικῆς ὀργανώσεως. β) Τὴν πληροφόρησιν τῶν πιστῶν περὶ τῶν ἀντιχριστιανικῶν και καταστρεπτικῶν ἀντικοινωνικῶν αἱρέσεων και ἰδεολογιῶν, ὅπως εἶναι λ.χ. ὁ ἀτομικισμός, ὁ φασισμός, ὁ καπιταλισμός, ὁ μιλιταρισμός, ὁ ἱμπεριαλισμός, ἡ τοκογλυφία, ὁ ὕλισμός κ.λπ. γ) Τὴν ἐνημέρωσιν τῶν πιστῶν εἰς τὸ νὰ ἐκλέγουν τὸ γενικόν, ἐθνικόν, κοινωνικόν και ὄχι τὸ ἀτομικόν συμφέρον και νὰ ἐπιλέγουν πρόσωπα ἢ φορεῖς με ἑλληνορθόδοξο ὕφος και φιλάδελφον πρακτικὴν και ὄχι φανερούς ἢ μυστικούς πράκτορες ἀντιχριστιανικῶν, ἀντεθνικῶν και ἀντικοινωνικῶν συστημάτων και ἰδεολογιῶν. δ) Τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν πιστῶν και μάλιστα τῶν ἐχόντων σχετικὴν γνῶσιν και πείραν ὅπως συμμετέχωσιν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ και σωτηρίαν τῆς φιλάτης ἡμῶν πατρίδος.

Ἐυελπιστοῦντες εἰς τὴν ὑμετέραν ἀνταπόκρισιν και εὐχόμενοι και πάλι τὰ βέλτιστα διατελοῦμεν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ,

Ἐκ τῶν 'Επάλξεων.

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς 'Επάλξεις

Καρβούνη Μαρία	30 €	Μίχας Δημήτριος	10 €	Ι. Μ. Καισαριανῆς	50 €
Σπηλιωτοπούλου Θεοδώρα	50 €	Σκαρβέλη Οὐρανία	20 €	Κεφαλὰς Κων/νος	5 €
Ζορμπὰς Παναγιώτης	30 €	π. Σταύρου Χρήστος	20 €	Γιαννακοπούλου-Μεταλίδου Ντίνα	20 €
Μπάμης Χρήστος	30 €	Σκαρλάτου Ἀγγελική	20 €	Χιώτη Ἀναστασία	20 €
Φρέντζος Βασίλειος	10 €	Δούκας Μελέτιος	10 €	Κατσίρης Δημήτριος	15 €
				Κορδάτου Μαρία	20 €

Διαδώστε και στηρίξτε τὶς 'Επάλξεις